

gives fri Læge og Medicin af det Offentlige indenfor Sygekassernes Omraade. Man kan blive enig om dette, tror jeg, at man har gjort Noget for at ordne disse Forhold. Det vil medføre, at Kontingentet i Sygekasserne kan sættes bethdelig ned, saa at selv den mindre Bemidlede kan se sig i Stand til at blive Medlem af Sygekasser og for et ringe Kontingent nyde en nogenlunde rigelig ugentlig Understøttelse. Kunde vi blive enige om at gaa den Vej, tror jeg, vi maa hilse Forslaget med Glæde. Men skulde vi blive staaende ved, hvad der nu staar i Lovforslaget, tror jeg, det vil skade i Stedet for gavne. I alt Fald vil jeg haabe, at det maa gaa op for Thingets Medlemmer, at kunde vi faae denne Samfundsopgave ordnet, skulde vi ikke blive bange for at lufte Statskassen op, thi dertil bør Pengene bruges og ikke til Gendarmerikorps eller Militarismens Udbredelse i det Hele.

Scharling: Naar man betragter det foreliggende Lovforslag, og naar man har fulgt Forhandlingen i det andet Thing, maa man sikkert erkjende, at der i de sidste 12 Aar er sket et meget stærkt Fremstridt i Opfattelsen af det Offentliges, jærlig Statens Forhold overfor Sygekasserne. Det vil vistnok erindres, at der i 1875 blev nedsat en Kommission, der i Almindelighed betegnedes „Arbejderkommissionen“, som i sin i 1878 afgivne Betænkning bestjættede sig med en stor Del Forhold vedrørende de arbejdende Klasses Stilling og Naar, og derunder var da ogsaa Sygekasseforsikring. Det vil nu være ret interessant at se, hvad man den Gang mente at maatte fordrø for at fremme Sygekassefagen. Hovedspørgsmaalet stod den Gang i Kommissionen om det, som atter enkelte Talere i Dag have draget frem, Spørgsmaalet om Frivillighed eller Tvang. Flertallet i Kommissionen holdt ubetinget paa Frivilligheden, medens et ganske vist ikke saa lille Mindretal holdt paa Tvang, ligesom det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgtreds (Henning Jensen), der talte i Dag. Jeg, som den Gang sluttede mig til Flertallet, staaar fremdeles paa samme Standpunkt og kan væsentlig henholde mig til, hvad der er udtalt af det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 4de Valgtreds (Holdt). Hvor meget jeg end ønsker, at Sygekasseforsikring maatte blive i den Grad almindelig, at alle de Ubemidlede i Samfundet kunde blive Medlemmer af Sygekasser, vil jeg dog, i alt Fald indtil videre, have nogen Betænkning ved at paalægge dette som en tvungen Foranstaltning, navnlig naar man ser den

bethdelige Udvikling, som Sygekassefagen har faaet ad Frivillighedens Vej. Det opløstes i 1874, at der dengang fandtes omtrent 87,000 Medlemmer i Sygekasserne. Det er nu opløst, at der i 1885, altsaa lidt over 10 Aar senere, fandtes omtrent 120,000 Medlemmer. Naar vi betænke, at de allerfleste Sygekasser have bestaaet et Par Decennier, maa det sikkert siges, at der har været en ganske bethdelig Fremgang. Naar den sidste ærede Taler fremhævede, at Sygekassefagen nu var i Tilbagegang, skal jeg først bemærke, at jeg ikke kjender nogen statistisk Oplysning, som godtgjør dette i sin Almindelighed, men at jeg ingenlunde derfor tør benægte, at han kan have Ret i, at der, i alt Fald paa visse Omraader, som han formodentlig maa kjende nærmere til, har vist sig en saadan Tilbagegang. Men Spørgsmaalet bliver nu, hvad Grunden har været dertil. Arbejderkommissionens Betænkning pegede stærkt paa de Mangler, som hestede ved mange Sygekasser, og navnlig da, at de for det Første ofte vare for smaa til, at de kunde bygges paa en virkelig Sandsynlighedsberegning, og at de derfor, naar Sygdom tilfældig optraadte i større Omfang indenfor deres lille Kredts, da kunde blive insolvente, saa at de ikke kunde opfylde deres Forpligtelser. Der pegedes endvidere paa, at der altsor lidet og ofte aldeles ikke toges Hensyn til den forskjellige Alder, hvori Medlemmerne indtraadte i Kassen, at der altsaa ikke blev taget Hensyn til, at de, der indtraede i en ældre Alder, ere mere udsatte for at blive syge, og derfor ogsaa, naar de indtraede, bør betale et noget høiere Kontingent end de, der indtraede i en ung Alder. Der blev fremdeles peget paa det Støffende, som der overhovedet er i Sygekassernes finansielle Status i den første Tid, de bestaa. Det vil da ofte være saaledes, at et større Antal yngre kraftige Medlemmer indmelde sig, at derfor Indtægterne synes at være forholdsvis rigelige og næsten overflødige i Forhold til de Krav, som stilles til Kassen. Man tror da at kunne strække sig videre enten ved at nedlægge Indskudet eller give hyderligere Udgifter; men naar der saa er gaaet flere Aar, saa høre de gunstige Forhold op, og saa blive Kasserne mere eller mindre ude af Stand til at opfylde deres Forpligtelser, og det er da ikke saa underligt, om der derpaa indtræder en Tilbagegang i deres Virken, i den Tillid, de nyde i Befolkningen. Det, som derfor var Hovedpunktet i Arbejderkommissionens Indstilling, var, at man skulde se at naae hen til anerkjendte Sygekasser, som vare undergivne det Offentliges Kon-